

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ

ХЛАДНО ПИСМО В ТОПЛИ

ДНИ

chitanka.info

До Ал. Добринов, Виена

Блажени едноименнико на най-великия и мощн българин, прости, дето обезпокоявам твоето благоразположение из мансардните селения на 7-етажните виенски сгради. Ти наистина, откато се почувствува внезапно облагодетелствуван от наследството на виенската си бездетна тъща, забрави своите грешни безпарични близки и окръжен от купища високовалутни австрийски крони, предаде се на мързел и тълстееен като оранжев първенец. А през туй време в твоето отечество стават велики събития, изгряват нови звезди и корабът на отечествените ни интереси мощно пори мътните политически води. На кормилото седи пътешественикът из полюсите, който толкоз много ледове разтроши, че сега преспокойно може да поднася всеки ден по една нова порция сладолед на репарационната комисия, чието гърло, за съжаление, никога няма да бъде разхладено. Евангелистът Марко Финансов проявява някои съвсем нехристиянски намерения към своя събрат, мъчейки се да го убеди, че е време да се освободи от кормилото, което му покри ръцете с мазоли, а името с чекове. Освен тези добре познати на тебе величия в пределите на България над яслите на демократическия клуб изгря нова звезда и безподобен осмокрак младенец ококри любознателните си очи. Думата е за господин Блок, както го нарича Трифон Кунев Ланчелото, барикадирал се напоследък в зимника на вестник „Победа“, откъдето срещу скромно възнаграждение обстреляв с картечен огън дъщерените позиции на блока.

Та именно за този блок искам да ти кажа нещо. По него може да се каже само толкоз:

Едно нещо, за което нищо не може да се каже.

Не мисли, че блокът е толкова мистичен и неведом, та не може да се говори за него. Уви, той си е ясен, явен и честен властогонец. Но, струва ми се, въпреки непоносимо тежките родилни мъки той лекичко ще си умре. Защото и не може да бъде друга съдбата на отроци, чиито родители са хилави 70-годишни старци, прекарали весели и разгулни младини.

Засега родителите му стоят над него и ликуват:

— Диша, диша! Чувате ли как диша! Чудеса ще направи този юнак.

Освен блоковото детераждание по-забележително събитие е отпътуването на м-р Омарчевски за Бразилия, където по подобие на шефа си ще дава терк на бразилците по просветата и театралното дело. Бразилците се надяват, че ако му държат краката, господин просветният министър ще изпълни и няколко номера бразилски танци в наклонено и хоризонтално положение.

Другите ни министри са тоже на почивка и дрямка, и развлечение.

Твойт адаш Александър е из рилските гори, където постоянно си шепне:

— Да стане или не? Да мина Рубикон или не? Т.е. да разтуря ли камарата, или да си кютя?

Стана дума за Рубикон и внезапно си спомних един просветен оранжев оратор, който, представлявайки си Рубикон за някакъв арабски кон или албански катър, който скача и преминава препятствия, извика веднъж в „Ренесанс“:

— Свършено е вече със старите режими! Рубикон е преминал!

Другите ни оранжеви величия са добре. Бай Иван Длъгнеков се е запретнал да оправи Софията до октомври, когато вероятно ще бъде избран за кмет, напук на Крум Попов, който му издърпа дъската изпод краката. А ако се интересуваш за безинтересния Крум Попов, то купи си притурката на „Родолюбец“ с ликовете на седмочленната комисия. Тая притурка, вярвам, се продава из виенските улици. Бих ти писал много по-сензационни работи, но докато пишех писмото, не стана нито едно ново убийство, а убийствата на Греков и Чуклев са забравени вече работи. Във всеки случай, ако ти падне някой брой „Анархист“, изпрати го, за да помогнем на г-да следователите.

Бързам да прекратя писмото, първо, защото г-н редакторът настоява да бъде „по-кратично“, сякаш смята, че като Стамболийски имам намерение да продължавам още 20 год., и, второ: писмото става много тежко за леката Виена, където всичко било леко напоследък: и жени, и валута, и стомаси...

Поздрави специално мадам Фи-Фи. Целувам изваяната ѝ от слонова кост ръчичка, обичена с брилянти и злато. Ще ѝ пиша скоро, но нека тя се обади с второ писмо. Привет и поклон на твоя феноменален балтон, с който вярвам, че продължаваш да ходиш и през

горещините, за да покажеш на австрийците, че българският народ не е беден като тях.

Твой с душата си, а с тялото си вечно на виенчанките.

Нагели Смуглай

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.